

—
MOLDUN

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristí krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Sb. 1671 - Hallgrímur Pétursson

—
BLESSUN

—
EFTIRSPIL
Söknuður

Prestur: sr. Gunnar Stígur Reynisson
Organisti: Guðlaug Hestnes
Kór: Stakir jaka
Umsjón: Albert Eymundsson og Örn Arnarson

*Fjölskyldan þakkar auðsýndan hlýhug og vináttu
og býður kirkjugestum að þiggja veitingar
í Pakkhúsinu að athöfn lokinni.*

Svandís Hella

Ingunn Ólafsdóttir

Fædd 5. október 1948

Dáin 7. nóvember 2022

*Útför frá Hafnarkirkju,
föstudaginn 18. nóvember 2022*

—
FORSPIL

Heyr mína bæn

—
SIGNING OG BÆN

Kallið er komið,
komin er nú stundin,
vinaskilnaðar viðkvæm stund.
Vinirnir kveðja
vininn sinn látna,
er sefur hér hinn síðsta blund.

Far þú í friði,
friður Guðs þig blessi,
hafðu þökk fyrir allt og allt.
Gekkst þú með Guði,
Guð þér nú fylgi,
hans dýrðarhnoss þú hljóta skalt.

Margs er að minnast,
margt er hér að þakka.
Guði sé lof fyrir liðna tíð.
Margs er að minnast,
margs er að sakna.
Guð þerri tregatárin stríð.

Grátnir til grafar
göngum vér nú héðan,
fylgjum þér, vinur. Far vel á braut.
Guð oss það gefi,
gláðir vér megum
þér síðar fylgja' í friðarskaut.
Sb. 1886 - Valdimar Briem

—
RITNINGARLESTUR

Nú legg ég augun aftur,
ó, Guð, þinn náðarkraftur
mín veri vörn í nótt.
Æ, virst mig að þér taka,
mér yfir láttu vaka
þinn engil, svo ég sofi rótt.

Foersom - Sb. 1871 - Sveinbjörn Egilsson

Ég fel í forsjá þína,
Guð faðir, sálu mína,
því nú er komin nótt.
Um ljósið lát mig dreyma
og ljúfa engla geyma
öll börnin þín, svo blundi rótt.

Sb. 1945 - Matthías Jochumsson

—
RITNINGARLESTUR

Ég veit að fjöllin mín fagna er fuglar landi ná,
að vori er vindarnir þagna og vekja hér einlæga þrá.
Ég horfi á himneskan fjörðinn og hjartað mitt skynjar á ný
að sólin gælir við svörðinn í sælu svo brosmild og hlý.

Á sandinum tíbráin titrar, þá töfra vil ég sjá,
og grjótið í fjörunni glitrar er geislarnir fara á stjá.
Ég horfi á himneskan fjörðinn og hjartað mitt skynjar á ný
að sólin gælir við svörðinn í sælu svo brosmild og hlý.

Og nóttin hún lifir svo lengi þá ljóma fjöllin blá,
því vorblærinn strýkur þá strengi sem stórkostleg veröldin á.
Hjá hafinu himnesk er jörðin og hjartað mitt skynjar á ný
að söngfuglar svífa um fjörðinn og sólin er brosmild og hlý.

Kristján Hreinnsson / Ásgeir Gunnarsson

—
GUÐSPJALL

Húmar að kveldi, hljóðnar dagsins ys,
hnígur að ægi gullið röðulblys.
Vanga minn strýkur blærinn blíðri hönd,
og báran kveður vögguljóð við fjarðarströnd.
Ég er þreyttur, ég er þreyttur,
og ég þrái svefnsins fró.
Kom, draumanótt, með fangið fullt af friði og ró.

Syngdu mig inn í svefninn ljúfi blær.
Sorgmæddu hjarta er hvíldin jafnan vær.
Draumgyðja ljúfa, ljá mér vinarhönd,
og leið mig um þín töfraglæstu friðarlönd.
Ég er þreyttur, ég er þreyttur,
og ég þrái svefnsins fró.
Kom, draumanótt, með fangið fullt af friði og ró.

Forster / Jón frá Ljárskógum

—
MINNINGARORÐ

Undir háu hamrabelti
höfði drúpir lítil rós.
Þráir lífsins vængja víddir
vorsins yl og sólarljós.

Ég held ég skynji hug þinn allan
hjartasláttinn rósinn mín.
Er kristalstærir daggardropar
drjúpa milt á blöðin þín.

Æsku minnar leiðir lágu
lengi vel um þennan stað,
krjúpa niður kyssa blómið
hversu dýrðlegt fannst mér það.

Finna hjá þér ást og unað
yndislega rósinn mín.
Eitt er það sem aldrei gleymist,
aldrei það er minning þín.
Friðrik Jónsson / Guðmundur Halldórsson

—
BÆN OG FAÐIR VOR

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði -
líf mannlegt endar skjótt.

Jesús er mér í minni,
mig á hans vald ég gef,
hvort ég er úti' eða inni,
eins þá ég vaki' og sef.
Hann er mín hjálp og hreysti,
hann er mitt rétta líf,
honum af hjarta' eg treysti,
hann mýkir dauðans kíf.